

[Handelsministeren.]

lov og ikke opsigte 1924-konventionen, også efter at den ved tillægsprotokollen ændrede konnossementskonvention er indarbejdet i søloven, idet man i en overgangsperiode finder det hensigtsmæssigt at opretholde 1937-loven og den oprindelige konvention af 1924 over for de lande, som ikke har ratificeret tillægsprotokollen, og som efter dansk opsigelse af 1924-konventionen kunne føle sig frit stillet med hensyn til over for danske skibe at gennemføre strengere regler end efter konventionen gældende.

Med disse bemærkninger tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Herved har jeg endvidere den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om oprettelse af statens tekniske prøvenævn*.

Siden folketinget i 1935 gennemførte den første lov om statens materialprøveråd, der har til opgave at følge den virksomhed, der finder sted på statsprøveanstalten og andre af staten drevne eller understøttede materialprøvelaboratorier, er der sket en meget betydelig vækst i omfanget af materialprøvningsaktiviteterne i Danmark, ligesom ressourcerne for udførelse af materialprøvning i forbindelse hermed er undergået væsentlige strukturrendringer.

Statens materialprøveråd fandt det derfor i 1967 nødvendigt at gennemføre en undersøgelse af materialprøvningen i Danmark og på basis heraf udarbejde en betænkning om statsprøveanstaltens fremtid. Væksten i den rekvirerede prøvning har i meget væsentligt omfang fundet sted i virksomhederne og på en række specialiserede institutter og laboratorier m. v. uden for statsprøveanstalten, hvorved dennes placering i det samlede billede skønnedes ændret på en sådan måde, at det fandtes påkrævet at foretage en ny vurdering af dens fremtidige udvikling baseret på en analyse af den samlede materialprøvningssituation og den skønnede udvikling.

Statens materialprøveråd konstaterede i

forbindelse med ovennævnte undersøgelse, at den service, som statsprøveanstalten under de nuværende betingelser kan yde det offentlige og erhvervslivet, må ses som et led i de samlede og langt mere omfattende materialprøvningsaktiviteter. Rådet måtte derfor lægge afgørende vægt på, at man nu tog konsekvenserne af de stedfundne strukturrendringer inden for det samlede materialprøvningsområde.

Rådet afgav i januar 1971 betænkning om Statsprøveanstaltens fremtidige udvikling.

Det fremgår af betænkningen, at den industrielle udvikling i Danmark har medført, at en stor del af materialprøvningen udføres af industrivirksomhederne og de uddannelsescentre og forsknings- og udviklingslaboratorier, der er skabt i takt med udviklingen. Statsprøveanstaltens andel i landets samlede rekvirerede materialprøvning udgør kun 5-6 pct.

Vedrørende behovet for materialprøvning, herunder den samfundsmæssige interesse i prøvningen, fremgår det, at der er visse udækkede behov for materialprøvning og på andre områder dobbelt dækning, samt at der er en stærkt stigende tendens i det samlede behov. Ligeledes er der et stort behov for oplysning både om de fordele, der kan opnås ved materialprøvning, og om de eksisterende materialprøvnings-faciliteter. Endelig er der behov for anvisning på mulighederne for selv at udføre prøvning. Blandt andet den voksende afstand mellem producent og forbruger er med til at øge behovet for uvildig prøvning. Også industrialiseringen af byggesektoren understøtter denne tendens.

Udviklingen har endvidere medført, at materialprøvningens struktur er stærkt fættet, og undersøgelserne har vist, at de udækkede behov både er af kvantitativ og af kvalitativ natur.

For at opnå den bedst mulige dækning af behovet såvel for udvikling og rådgivning om materialprøvning som for udførelse af prøvning og for at opnå optimal udnyttelse